

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 469

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 1 iulie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 236 din 5 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 122/1998, ordonanță republicată.....	1-3	698. — Hotărâre privind organizarea în anul 2003 a lucrărilor Grupului internațional pentru cercetare-dezvoltare.....	5
Decizia nr. 241 din 5 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată.....	4-5	717. — Hotărâre pentru suplimentarea fondurilor necesare decontării cheltuielilor efectuate cu elaborarea studiilor de fezabilitate aferente Programului SAPARAD, Măsura 2.1 — „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale”.....	6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		786. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea prospectelor de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și obligațiunilor de stat cu dobândă, aferente lunii iulie 2003.....	6-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236 din 5 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, aprobată cu modificări prin Legea nr. 122/1998, ordonanță republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, excepție ridicată de Mihai Dumitru Mucenicu în Dosarul nr. 1.295/2001 al Judecătoriei Sebeș, județul Alba.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 54 din Constituție, care prevăd că drepturile și libertățile cetățenilor reprezintă valori supreme, garantate, care trebuie exercitate cu bună-credință, reglementarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare prin care părțile se înțeleg, printr-un act secret, să se plătească un preț mai mare decât cel care se declară în actul autentic nu face decât să dea expresie acestor principii constituționale, lipsind de temei critica de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.295/2001, **Judecătoria Sebeș, județul Alba, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată**, excepție ridicată de Mihai Dumitru Mucenicu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, potrivit Codului civil, contractele sinalagmatice au putere de lege între părțile contractante, cu condiția să fie materializate într-un înscris din care să rezulte obligațiile părților, doar existența viciilor de consimțământ fiind de natură a atrage nulitatea unei convenții. Se arată că, din punct de vedere al naturii juridice, fapta de a declara un preț mai mic decât cel real constituie simulație, care, în conformitate cu art. 1175 din Codul civil, este permisă în dreptul nostru, simulația nefiind prin ea însăși o cauză de nulitate a actului secret dintre părți.

De altfel, art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 are aceeași finalitate ca și art. 12 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, prin care s-a urmărit pedepsirea celor care, desfășurând o activitate din care realizează venituri, se sustrag de la plata obligațiilor fiscale, în întregime sau în parte, prin nedeclararea veniturilor impozabile, ascunderea obiectului sau a sursei impozabile sau taxabile. Însă, potrivit art. 3 lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 85/1997, veniturile obținute din vânzarea bunurilor imobile nu sunt impozabile, astfel încât declararea unui preț mai mic nu poate constitui evaziune fiscală, de natură a prejudicia statul și interesele naționale, pentru a justifica intervenția Guvernului în raporturile de drept privat existente între părțile contractante. Se mai apreciază că drepturilor și libertăților fundamentale consacrate în art. 29 și 30 din Constituție nu li se pot opune interesele naționale vizând activitatea financiară, fără a se încălca principiile generale cuprinse în art. 1 alin. (3) din Constituție și principiul egalității armelor, consacrat de Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât se acordă Guvernului și instanțelor judecătorești mai multe drepturi decât cetățenilor.

Judecătoria Sebeș arată că, prin derogare de la regula generală a inopozabilității, în cazul în care cumpărătorul, de convență cu vânzătorul, declară, la încheierea unui act autentic de vânzare-cumpărare, un preț mai mic decât cel plătit în realitate, în scopul eludării legii taxei judiciare de timbru, simulația este sancționată cu nulitatea absolută.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât atât libertatea conștiinței, cât și libertatea de exprimare au în vedere, în exclusivitate, valorile intelectuale ale personalității umane, astfel încât introducerea de către legiuitor a sancțiunii nulității absolute în materia actelor juridice, atunci când părțile din acel act au convenit să eludeze legea

taxei de timbru, prin declararea în actul public a unui preț fictiv, mai mic decât cel precizat în actul secret, nu poate contraveni libertăților consacrate de art. 29 și 30 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul arată că libertatea conștiinței și libertatea de exprimare reprezintă drepturi personale nepatrimoniale, or, stabilirea regimului actelor juridice cu caracter patrimonial încheiate de părți cu eludarea legii nu poate fi privită în legătură cu cele două libertăți consacrate constituțional. Se mai arată că art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 nu numai că nu încalcă prevederile constituționale invocate, dar este în deplină concordanță cu alin. (1) al art. 41 din Constituție, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate se stabilesc prin lege, precum și cu art. 54, conform căruia drepturile și libertățile constituționale trebuie exercitate cu bună-credință.

Prin urmare, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră critica de neconstituționalitate ca fiind nefondată și arată că a trata în mod echivalent libertatea conștiinței și libertatea de exprimare cu aceea a stipulării anumitor clauze într-un contract sinalagmatic înseamnă a așeza, practic, pe același plan două genuri de activități fără vreo legătură între ele: pe de o parte, o activitate cu caracter exclusiv patrimonial, iar pe de altă parte, consacarea și garantarea pe cale constituțională a libertății fiecărui cetățean de a-și exprima, pe orice cale și în mod liber, opiniile, gândurile și credințele, care se adresează valorilor intelectuale ale personalității umane.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 122/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 19 iunie 1998, ordonanță republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, dându-se textelor o nouă numerotare. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 6: „(1) *Este nulă vânzarea prin care părțile se înțeleg, printr-un act secret, să se plătească un preț mai mare decât cel care se declară în actul autentic.*

(2) *Nulitatea prevăzută la alin. (1) se extinde atât asupra actului secret, cât și asupra actului autentic.*

(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile și în cazul contractului de închiriere, având ca obiect un bun imobil, prin care*

părțile au convenit, printr-un act secret, să se plătească o chirie mai mare decât cea care se declară în actul autentic care se înregistrează la organul fiscal teritorial.

(4) Taxa de timbru plătită, după caz, la valoarea prețului sau a chiriei declarate în actul autentic nu se restituie.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 1 alin. (3): „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.“;

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.“;

— Art. 29. „(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Culte religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbită religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfelinate.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.“;

— Art. 30: „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sunt inviolabile.

(2) Cenzura de orice fel este interzisă.

(3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.

(4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.

(5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

(7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism

teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.

(8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictele de presă se stabilesc prin lege.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, se instituie o sancțiune civilă pentru manopera frauduloasă constând în menționarea într-un contract de vânzare-cumpărare sau de închiriere a unui imobil a unei contraprestații (preț sau chirie) de valoare inferioară celei convenite a fi efectuate în realitate, în contul vânzării sau închirierii bunului. Prin urmare, în cazul autentificării actelor între vii translativale ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale, al căror obiect este evaluabil în bani, deghizarea parțială a valorii în scopul fraudării fiscalului se sancționează cu nulitatea absolută a contractului, respectiv a actului secret și a actului public.

Cazul reglementat de textul de lege criticat reprezintă, de fapt, o simulație și, chiar dacă aceasta nu este prohibită în sine de lege, este de principiu că ori de câte ori prin intermediul său se urmărește un scop ilicit, cum ar fi fraudarea legii, potrivit principiului „*fraus omnia corrumpit*“, operația devine ilicită în întregime, iar actul juridic care îi dă expresie este lipsit de eficiență juridică, fiind lovit de nulitate absolută.

Or, art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, are în vedere o asemenea ipoteză, simulația prețului urmărind eludarea dispozițiilor legale privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, potrivit cărora cuantumul taxelor este stabilit în funcție de valoarea operației supuse taxării.

Chiar făcând abstracție de posibila sa conotație penală, o asemenea manoperă constituie un delict civil, ceea ce, evident, înlătură orice posibilă legitimare a sa în considerarea unui drept sau a unei libertăți și, totodată, impune instituirea, în ceea ce o privește, a unui regim juridic sancționator. Așa fiind, textul legal dedus controlului nu contravine, ci, dimpotrivă, dă expresie prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

Independent de aceste considerații, prohibiția unei simulații, utilizată în scopul eludării unor dispoziții legale imperative, nu are cum și nici de ce să contravină art. 20 din Constituție, întrucât nici o normă internațională și nici art. 29 și 30 din Legea fundamentală nu oferă ocrotire unei atare conduite, fiind de neconceput a considera că libertatea conștiinței și libertatea de exprimare ar putea include în sfera lor de protecție dreptul de a induce în eroare autoritățile publice, în scopul sustragerii de la plata unor taxe instituite de lege.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/1998, republicată, excepție ridicată de Mihai Dumitru Mucenicu în Dosarul nr. 1.295/2001 al Judecătoriei Sebeș, județul Alba.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 241

din 5 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa de Schimb Valutar Constant” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.405/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 23 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 aprilie 2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 9.405/2002, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată**, excepție ridicată, prin consilier juridic, de Societatea Comercială „Casa de Schimb Valutar Constant” — S.R.L. din București într-o cauză ce are ca obiect o plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, instituie o discriminare, deoarece exceptează de la obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale casele de schimb valutar ale băncilor, creând astfel premisele unei concurențe neloiale, în detrimentul celorlalte societăți comerciale care au case de schimb valutar, și instituind totodată sarcini suplimentare asupra proprietății private a acestor societăți comerciale. Consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 41 alin. (2) și ale art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că dispozițiile legale criticate prin excepția de neconstituționalitate nu contravin prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, având în vedere că norma constituțională ocrotește proprietatea privată existentă în patrimoniul unui titular, iar nu „dreptul la obținerea unui profit într-un anumit cuantum”. Nu

sunt încălcate nici prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât „nu poate fi vorba de crearea premisei pentru concurență neloială, atâta vreme cât aplicabilitatea unui anumit regim juridic societăților bancare este impusă de specificul activității acestora”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât textul de lege examinat nu exceptează casele de schimb valutar ale băncilor, înființate în afara sediului acestora, de obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, toate casele de schimb valutar fiind supuse unui regim juridic comun. Astfel, nu este lezată nici proprietatea privată și nici principiul concurenței loiale. Constituționalitatea dispozițiilor legale criticate a fost stabilită și prin Decizia nr. 23/2003 a Curții Constituționale.

Guvernul apreciază că invocarea încălcării prevederilor art. 41 alin. (2) și ale art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție „nu poate fi acceptată, atât sub aspectul lipsei incidenței dispozițiilor constituționale citate asupra cauzei, cât și datorită faptului că statul, acționând în interes public, este legitimat să ia măsurile legale de protejare a acestui interes în activitatea economică, financiară și valutară”, conform prevederilor art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată și modificată prin Legea nr. 64/2002 și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 5 iunie 2002. Aceste dispoziții au următoarea redactare:

„Se exceptează de la prevederile art. 1 alin. (1): [...]

g) *activitățile de asigurări, precum și activitățile financiare și bancare, cu excepția caselor de schimb valutar aparținând persoanelor juridice autorizate;*“

Potrivit susținerilor autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 41 alin. (2): „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.*“;

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure:*

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“

Curtea Constituțională a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, cu invocarea aceluiași motive. Prin Decizia nr. 23 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 aprilie 2003, Curtea a respins acea excepție ca fiind neîntemeiată, reținând că dispozițiile legale criticate nu sunt discriminatorii, întrucât „din redactarea textului de lege vizat de excepția de neconstituționalitate nu rezultă exceptarea caselor de schimb valutar ale

băncilor, înființate în afara sediului acestora, de la obligația de a utiliza case de marcat electronice fiscale“. Casele de schimb valutar ale băncilor sunt supuse aceluiași tratament juridic ca și casele de schimb valutar ale altor persoane juridice, ceea ce elimină orice posibilitate de discriminare, după cum ele aparțin sau nu societăților care desfășoară activități financiare și bancare, așadar în funcție de titular. Curtea a constatat, de asemenea, că „dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. g) din ordonanță nu contravin prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, ci, dimpotrivă, dau expresie exigențelor constituționale privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale“.

Întrucât nu s-au evidențiat elemente noi, de natură să impună reconsiderarea jurisprudenței în această materie, Curtea reține că soluția și considerentele deciziei mai sus citate sunt valabile și în cauza de față.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa de Schimb Valutar Constant“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.405/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea în anul 2003 a lucrărilor Grupului internațional pentru cercetare-dezvoltare

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea de către Ministerul Educației și Cercetării, în România, în anul 2003, a lucrărilor Grupului internațional pentru cercetare-dezvoltare, având ca obiect analiza independentă a situației actuale a cercetării românești și formularea de recomandări privind modalitățile de adaptare a acesteia la valorile internaționale în domeniu.

Art. 2. — Cheltuielile bugetare aferente organizării lucrărilor prevăzute la art. 1, în sumă de 2.026.410 mii lei, se suportă din bugetul aprobat Ministerului Educației și Cercetării pe anul 2003, de la capitolul 71.01 „Cercetare științifică“, titlul 20 „Cheltuieli materiale și servicii“, conform devizului prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul delegat la Ministerul Educației
și Cercetării — pentru activitatea de cercetare,
Șerban Constantin Valeca
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 12 iunie 2003.
Nr. 698.

*) Anexa se comunică Ministerului Educației și Cercetării.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru suplimentarea fondurilor necesare decontării cheltuielilor efectuate cu elaborarea studiilor de fezabilitate aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 — „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, al art. 19 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002 și al art. 1 alin. (3) din Legea nr. 177/2003 pentru asigurarea fondurilor necesare decontării cheltuielilor efectuate cu elaborarea studiilor de fezabilitate aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 — Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului pe anul 2003 al Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului cu suma de 150 miliarde lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2003, pentru decontarea cheltuielilor de proiectare efectuate cu întocmirea studiilor de fezabilitate necesare elaborării documentațiilor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 — „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“ în anul 2002.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pe anul 2003.

Art. 3. — Sumele neutilizate se vor restitui la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, până la data de 30 noiembrie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Miron Tudor Mitrea

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 iunie 2003.
Nr. 717.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea prospectelor de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și obligațiunilor de stat cu dobândă, aferente lunii iulie 2003**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice, al guvernatorului Băncii Naționale a României și al vicepreședintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 875/2001, cu modificările ulterioare, ale Convenției nr. 16.813/19/1998, ale Actului adițional nr. 8.013/1 din 23 iunie 2000, încheiate între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea refinanțării și a finanțării datoriei publice pe luna iulie, se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount în sumă de 2.400,0 miliarde lei

și obligațiunilor de stat cu dobândă în sumă de 1.800,0 miliarde lei, totalizând 4.200 miliarde lei, prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data semnării acestuia.

Art. 3. — Unitatea de Management a Trezoreriei Statului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 26 iunie 2003.
Nr. 786.

ANEXA Nr. 1

PROSPECTUL DE EMISIUNE

al certificatelor de trezorerie cu discount, lansate în luna iulie 2003

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna iulie 2003, Ministerul Finanțelor Publice

anunță programul emisiunilor certificatelor de trezorerie cu discount, astfel:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
G1 02.10.2003	1 iulie 2003	3 iulie 2003	2 octombrie 2003	91	400.000.000.000
G2 08.07.2004	8 iulie 2003	10 iulie 2003	8 iulie 2004	364	500.000.000.000
G3 15.07.2004	15 iulie 2003	17 iulie 2003	15 iulie 2004	364	500.000.000.000
G4 22.01.2004	22 iulie 2003	24 iulie 2003	22 ianuarie 2004	182	500.000.000.000
G5 29.07.2004	29 iulie 2003	31 iulie 2003	29 iulie 2004	364	500.000.000.000

Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate aferente seriei să fie majorate sau micșorate până la anularea emisiunilor, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului și de nivelul randamentului înregistrat la data licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc, pentru fiecare serie de certificate de trezorerie cu discount, la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 3. — Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive și vor cuprinde:

— în cazul ofertei de cumpărare competitive participantul va indica: valoarea nominală, costul total, rata discountului, prețul și randamentul. Se admite defalcarea valorii totale în maximum 5 tranșe valorice la rate diferite ale randamentului;

— în cazul ofertelor de cumpărare necompetitive participantul indică valoarea pe care dorește să o adjudece, fără a indica prețul sau randamentul (rata dobânzii). Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate.

Prețul și randamentul se vor calcula utilizându-se următoarele formule:

$$P = 1 - (d \times r) / 360$$

$$y = r / P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului (exprimată cu două zecimale);

y = randamentul (rata dobânzii), exprimat cu două zecimale.

Art. 4. — Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 100.000.000 lei.

Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 100.000.000 lei.

Art. 5. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către intermediarii pieței primare, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane juridice și fizice.

Certificatele de trezorerie cu discount menționate mai sus nu se adresează persoanelor nerezidente în România.

Art. 6. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, agentul de plată, înregistrare și transfer al Ministerului Finanțelor Publice, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 7. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și se va da publicității.

Art. 8. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului deschis la Banca Națională a României cu suma reprezentând costul total al certificatelor de trezorerie cumpărate.

Art. 9. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu discount. În situația în care datele de plată a cuponului sau data scadenței sunt zile nelucrătoare, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Art. 10. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

PROSPECTUL DE EMISIUNE

al obligațiunilor de stat cu dobândă, lansate în luna iulie 2003

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice interne, Ministerul Finanțelor Publice anunță, pentru luna iulie 2003, programul emisiunilor obligațiunilor de stat cu dobândă, astfel:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
OS 04.07.2005	3 iulie 2003	7 iulie 2003	4 iulie 2005	728	300.000.000.000
OS 11.07.2005	10 iulie 2003	14 iulie 2003	11 iulie 2005	728	300.000.000.000
OS 18.07.2005	17 iulie 2003	21 iulie 2003	18 iulie 2005	728	300.000.000.000
OS 17.07.2006	17 iulie 2003	21 iulie 2003	17 iulie 2006	1.092	300.000.000.000
OS 25.07.2005	24 iulie 2003	28 iulie 2003	25 iulie 2005	728	300.000.000.000
OS 24.07.2006	24 iulie 2003	28 iulie 2003	24 iulie 2006	1.092	300.000.000.000

Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate aferente seriei să fie majorate sau micșorate până la anularea emisiunilor, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului și de nivelul ratei dobânzii înregistrate la data licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț uniform.

Art. 3. — Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive și vor cuprinde:

— în cazul ofertei de cumpărare competitive participantul va indica valoarea nominală și rata dobânzii. Se admite defalcarea valorii totale în maximum 5 tranșe valorice la rate diferite ale dobânzii;

— în cazul ofertei de cumpărare necompetitive participantul va indica valoarea pe care dorește să o adjucece la rata dobânzii finale a licitației. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate.

Dobânziile se vor calcula și plăti anual la datele de:

Seria	2004	2005	2006
OS 04.07.2005	5 iulie	4 iulie	
OS 11.07.2005	12 iulie	11 iulie	
OS 18.07.2005	19 iulie	18 iulie	
OS 17.07.2006	19 iulie	18 iulie	17 iulie
OS 25.07.2005	26 iulie	25 iulie	
OS 24.07.2006	26 iulie	25 iulie	24 iulie

conform următoarei formule:

$$D = V \times d \times \frac{z}{365 \text{ sau } 366},$$

unde:

D = dobânda (cuponul);

V = valoarea nominală totală;

d = rata dobânzii (exprimată cu două zecimale);

z = numărul de zile pentru care se calculează dobânda;
366 = zile pentru an bisect.

Fiecare ofertă va fi de minimum 100.000.000 lei.

Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu dobândă este de 100.000.000 lei.

Art. 4. — Obligațiunile de stat cu dobândă pot fi cumpărate de către intermediarii pieței primare, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane juridice și fizice.

Obligațiunile de stat cu dobândă menționate mai sus nu se adresează persoanelor nerezidente în România.

Art. 5. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, agentul de plată, înregistrare și transfer al Ministerului Finanțelor Publice, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 6. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 7. — Plata obligațiunilor de stat cu dobândă se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului deschis la Banca Națională a României cu suma reprezentând valoarea nominală totală a obligațiunilor de stat cu dobândă.

Art. 8. — Răscumpărarea obligațiunilor de stat cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a acestora plus dobânda aferentă. În situația în care datele de plată a cuponului sau data scadenței sunt zile nelucrătoare, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Art. 9. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro